

SIRKUS ER

»HITT STAÐIÐ«

HON ER UPPVAKSIN Í **LEIRVÍK**, AARHUS OG Í HAVN. **EISINI** HEVUR HON **BÚÐ** EINA TÍÐ Í **ÍSLANDI**. NÚ BÝR HON AFTUR Í **HAVN**, HAR HON HEVUR BÚÐ Í **ÁTTA** ÁR. HON HEVUR NÓGVAR STERKAR **MEININGAR**, MEN SETUR SEG **IKKI** SUM DÓMARA HJÁ **ØÐRUM**



SAMRØÐA

Annika Kunoy Im
annika@sosialurin

Sunneva finnur seg ikki í øllum, stendur við sína sannføring og hevur ein smittandi, undirmettan látur, sum ikki skarar framúr sum so, men kortini bergtekur og fyllur rúmið, har hon er.

Sunneva Háberg Eysturstein fyllur 30 ár um tvær vikur. Sama dag fyllir fyrirkonan hjá henni, vertshúsið Sirkus, fimm ár.

Byggir karmar um nýggj tónaløg

Tónleikurin hevur altíð verið í lívinum hjá Sunnevu. Omma og abbi hennara, Sunneva og Knút Háberg, sungu og spældu nógvan tónleik – og mamma hennara við.

Sunneva hevur eisini sjálv sungið í kóri, tá hon var yngri. Men tá Sunneva sum tannáringur, byrjaði at ferðast í tónleikaumhvørvinum í Gøtu og stór, men ørðvísi, tónleikanavn, so sum Jeff Buckley og Radiohead, vórðu henni navnkend, læt ein nýggjur tónleikaheimur seg upp hjá henni.

– Tað er ein kensla, sigur hon, tað hevur kanska okkurt við ljóðbylgjur at gera, og hvørji ljóð ávirka ein persón. Nýggj tónaløg fanga meg beinaveg.

So kom G!Festivalurin úr tí umhvørvinum, og Sunneva var náttúrliga heft at tí arbeiðinum. Har hon sum 18 ára gomil valdi at byggja karmar rundan um tónleikin, ístaðin fyri at spæla tónleik sjálv.

Foreldur okkara eru jú úr arbeiðsmannastættinum og hava sagt okkum, at vit kunnu verða tað vit vilja. Tað passar jú ikki, sigur hon. Vit kunnu ikki øll verða forsetar, men øll kunnu hava eitt gott lív og verða nøgd, um vit bert finna tað, vit eru nøgd við. Eg setti mær tá tað fyri, at eg vildi ongantið stríða ímóti míni egnu sannføring.

Sirkus er úr Íslandi

Allar tær kenslurnar, sum vuku í

Sunnevu, tá hon ferðaðist í Losjuni í Gøtu, fekk hon aftur, í enn størri mun, tá hon flutti til Reykjavíkar at búgva sum 19 ára gomul.

– Eg fann tað umhvørvið, sum eg var ein partur av, og tað var Sirkus, sigur hon.

Tá tíðina, hon búði í Reykjavík, arbeiðdi hon á kaffistovu, á reinaríi og sum duravørur í vertshúsinum Sirkus.

Tá abbi hennara andaðist, var nógv hjá henni og beiggjanum at gera upp, av tí sum hann legði eftir seg, tí har var onki millumið. Eisini fekk Sunneva um sama mundi bjóðað starv hjá G!Festivalinum og kendi á sær, at nú var tíð uppá at koma heim aftur til Føroyar.

Sunnevu dámar væl at vera millum fólk, og njóta samveruna við øðrum. Hetta gera vit øll, tí vit eru floksdýr, sigur hon. Munurin liggur bara í, hvussu samkomuhúsið, vit mótast í, sær út.

Vit koyra okkum sjálvi í størri bólkar fyri at passa inn í samfelagið, sigur Sunneva. Hon heldur, at vit skuldu heldur givið hvørjum øðrum rúm til at vera soleiðis, sum vit eru.

– Tú behóvst ikki at hava somu sannføring sum eg innan nakað sum helst. Tá eg vaks upp lærði eg ofta, at eg skuldi umvenda onnur fyri at fáa lón í himli. Hetta er ein misskiljing, tí hetta endar ofta í manipulering, og tú vendur ein persón burtur frá at vera tann sum hann er, til at vera tann sum tú sjálvur ert – fyri tín egna tørv, og tað er ikki rætt. Í síðsta enda handlar tað um, at vit eru góð hvørt við annað, og ikki seta okkum upp ímóti sannføringini hjá hvørjum øðrum. Vit skuldu øll slappa meira av, onkur er bøssi og onkur er muslimur. Komið yvir tað! Sigur hon.

Hon ætlaði ikki at flyta heim úr Íslandi tá, og skuldi hon trívast í Føroyum, so kravdi tað, at hon kundi samla tey fólkini, sum vóru rundan um hana. Í Havn samlaðust fólk í Hvonn til cocktails, í Mimir til at spæla pool og vera anonymur, og so í øðrum vertshúsum og dansistøðum. Sunneva og

vinfólk hennara høvdu tosað um »hitt staðið« sum manglaði í býnum, tó visti ongin reiðiliga hvat hitt staðið var – men hon helt seg vita.

Sirkus er hitt staðið

Tær báðar, Sigga og Inga, sum eiga Sirkus í Reykjavík, eru eitt sindur sum Sunneva, sigur hon sjálv, ráar, ljóshærdar og dáma væl whisky. Tær høvdu tó ikki hug at víðka fyrirkona, hóast Sunneva fleiri ferðir nevndi, at eitt stað sum Sirkus manglaði í Føroyum. Seinni fær Sunneva tó kortini samstarv í lag við Jóel, son Siggus, og so varð Sirkus sett á stovn.

Í Sirkus roynir Sunneva at borðreiða við fjølbroyttum tiltøkum, so sum almennum kjakum, diskarum, sum hvør í sínum lagi spæla ókendar, og ofta annarleiðis, tónar og eisini onkrum. Fyri Sunnevu kennist Sirkus sum eitt fríðstað, har ongin setur reglar fyri, hvussu hvør annar skal vera. Við virðing fyri hvørjum øðrum.

Hon hevur tó onkuntið hoyrt onkran siga, at eitt krav fyri at eitt hugskot er nakað vert í Sirkus, er at tað skal vera snedugt. Hetta heldur hon ikki vera heilt rætt.

– Tað er ikki nakað krav, at tað skal vera nakað sum helst, men tó sigur mitt fyrsta instinkt altíð, at eg tími illa at gera ting, sum onnur gera. Tað er feitari at finna útav, hvat tað egentliga er sum manglar.

Politikkarar skulu ikki stjórna borgarunum

Sunneva trúði ikki sjálv, at hon fór at vera virkin á politiska pallinum, men tá Framsókn varð stovnað, kendi hon á sær, at hetta var nakað fyri hana. Flokkurin er nýggjur og óspiltur, og hon sleppur at vera partur av at byggja upp frá grundini av. Eisini kennur hon tað sum at tann »lítli maðurin og lítla kvinnan« hava stórt pláss í flokkinum. Frælsini í flokkinum samsvara við Sunnevusa persónligu sannføring, og nú er hon nevndarlimur og hevur stillað upp til lögtings- og býráðsvalið.

– Eg skilji ikki, at staturin vágur sær at blanda seg uppí, hvat borgarin ger privat, hann skal ikki siga okkum, hvat vit skulu og ikki skulu gera, tá vit ikki seta onnur í vanda.

Harafturat er bara 20 prosent av føroyskari vinnu privat, og er grundin til hetta, at tað er ov dýrt og trongligt at fáast við sítt egna, og mugu nakrar justeringar til í lóggávuni, sigur hon.

Tað veit Sunneva á egnan kropp, tí hon hevði eisini torført við at byggja sína egnu fyrirøku upp. Framsókn er einasta alternativ, vit hava til hetta í føroyskum politikki, heldur hon.

Eisini hevur hon verið virkin í LGBT, og Sirkus var ein stuðul hjá LGBT við tað sama. Tá tosaðu fólk ikki um rættindi hjá samkyndum á sama hátt, sum tey gera í dag, og tað var eitt sindur av einum vágaverki at leggja høli til tiltøk frá felagsskapinum. Sunneva fekk tá at vita, at hon fór at styggja fólk burtur frá Sirkus, men hon sigur, at tað kundu hon ikki lagt minni í, tí hon stendur við sína sannføring.

– Tað er viktigt at vit fáa javnrættindi fyri samkynd og øll menniskju. At man blandar seg uttanum, hvat fólk gera, so leingi tey ikki genera onnur. Man kann ikki genera onnur við at vera samkyndur og giftast. Ongin hevur patent upp á kjarnufamiljuna, sigur hon.

Skúlin er ikki fyri øll

Sunneva varð ikki liðug við studentaskúlan. Hon gavst, tí henni ikki dámdi at sita á skúlabonki og bliva trenað til at hugsa líka sum øll hini. Hon leggur dent á, at tað ikki er skúlin í sjálvum sær tað er galið við, men at skúlin ikki er góður fyri tey, sum slett ikki tíma.

– Tað byrjaði har. Eg hugsaði, at eg behóvst ikki hesa innlæringina. Eg havi ikki brúk fyri tí, eg kann bara gera tað, eg havi hug at gera, og tí reki eg eina fyrirøku í dag. Hon tók hesa avgerðina sum 17 ára gomul, og hevur ikki vikið frá henni enn.

Hon heldur, at hon er bara innbygd soleiðis, at hon ikki bara finnur seg í øllum.